

Харківський гуманітарний університет
«Народна українська академія»

Загальноакадемічний конкурс «Історія моєї сім'ї»

Номінація «Сімейна династія»

Виконав:

студент 4 курсу

факультету

«Бізнес-управління»

Зайцев Олександр

Під час підготовки цієї роботи я зібрав інформацію по династію залізничників у моїй сім'ї, яка нараховує понад сто років праці на залізниці. Історія династії залізничників у моїй сім'ї починається як із лінії матері – від моїх прадідусів і прабабусь, так і з лінії батька – дідуся і бабусі. І продовжує цю династію мій батько.

Фото №1: Службове посвідчення Пивоварова Олексія Олександровича, 1941 рік

Фото №2

Мій прадід – Пивоваров Олексій Олександрович працював машиністом на Північно-Донецькій залізниці. Потім, під час Другої Світової війни працював у прифронтовій зоні. Саме тоді Куп'янський залізничний вузол

німці бомбардували. Після ворожого нальоту було зруйновано сорок шляхів, знищено вугільну естакаду, пошкоджено паровози, вагони, системи водопостачання. Але невдовзі завдяки героїчним зусиллям колективу вузла рухи поїздів було відновлено. Працюючи машиністом паровозу, мій прадід забезпечував доставку боєприпасів, спорядження, техніки для Південно-Західного фронту. Водив великовагові потяги, які забезпечували заводи та електростанції паливом та сировиною. Закінчив свою трудову діяльність Олексій Олександрович у 1960 р. у званні техника-лейтенанта.

Фото №3. Зліва направо: Пивоварова Антоніна Іванівна, Вербицька Ольга Тихонівна, Вербицький Григорій Федорович. Фото зроблене у 1971 році

Мій прадід – Вербицький Григорій Федорович працював головним кондуктором (зараз упорядник поїзда). Нарівні з машиністом паровоза забезпечував ведення поїзда, а саме відповідав за все, що відбувалося на поїзді. Вів маршрут поїздки, відповідав за швидкості сигнальні жезли. Під

час II Світової війни працював на станції Куп'янськ-Сортувальний, віддав професії 35 років. Мав статус учасника трудового фронту.

Фото №4. Пивоварова Антоніна Іванівна. Фото зроблене у 1965 році

Моя прабабуся – Пивоварова Антоніна Іванівна працювала товарним касиром на станції Куп'янськ-Вузловий. На початку 2 Світової війни було

евакуйовано до Казахстану, а після звільнення Куп'янського вузла у лютому 1943 року повернулася на залізницю. До її обов'язків входило складати документи для приймання та відправлення вантажу, перевірка пломб для збереження вантажів. Була учасником трудового фронту.

Фото № 5: Посвідчення Ветерана праці Пивоварова Віктора Олексійовича, 2003 рік

Мій дід – Пивоваров Віктор Олексійович розпочав трудову діяльність після служби у лавах Радянської Армії. Пройшов трудовий шлях від кочегара паровоза до машиніста тепловоза та електровоза. Присвятив цій професії 37 років. Водив потяги на Красноград, Вовчанськ, має статус Ветеран праці.

Фото № 7. Зайцев Станіслав Миколайович, 1975 рік

Мій дідусь – Зайцев Станіслав Миколайович почав працювати кочегаром паровоза у 16 років. Трудову діяльність закінчував машиністом тепловоза, та був електровоза. Працював у Казахстані на тепловозі, має статус ветерана праці та 40 років трудового стажу.

Мій двоюрідний дід – Зайцев Володимир Миколайович закінчив Харківський інститут інженерів залізничного транспорту (факультет будівельно-дорожніх машин). Брав участь у будівництві Бама, брав участь у будівництві залізничних мостів та доріг у Нечорнозем'ї.

У моїй родині не лише чоловіки були залізничниками.

Фото № 8. Зправа - Зайцева Раїса Аркадіївна, 1966 рік

Моя бабуся – Зайцева Раїса Аркадіївна після закінчення технікуму працювала черговою станцією Гродівка Донецької залізниці. А у селищі Куп'янськ-Вузловий працювала інженером обліку вагонів вантажного парку, має статус ветеран праці, присвятила професії 40 років.

Фото № 9. Зроблене у 2009 році

Мій батько – Зайцев Сергій Станіславович продовжує сімейну династію залізничників. Нині працює машиністом електровоза у вантажно-пасажирському русі, має право керувати поїздами з небезпечними вантажами та перевезення перших осіб держави. Стаж роботи складає 30 років.

Фото № 10. Зайцев Сергій Олександрович, 2001 рік

Робота машиніста відповідальна та напружена, що вимагає уваги, дисциплінованості, стресостійкості. Незалежно від часу доби, днів тижня та погодних умов, вантажі та пасажери повинні бути доставлені до потрібного місця вчасно.

Трудові династії – опора будь-якого підприємства. А у залізничній сфері вона, напевно, одна з найміцніших. За великим рахунком слово династія для моєї родини – це не професія – це ім'я та імідж сім'ї. Я пишаюся династією залізничників у моїй родині.